

Von der Leyen árvízi atrocitása

2024 szeptember 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az Európai Bizottság kirobbanthatatlan elnöke az árvíz sújtotta Közép-Európából kifejejtette Magyarországot.

Tet?zött az ár folyóinkon, lassan levonul, „megúsztuk” ezt is. A megúsztuk persze er?sen idéz?jeles, mivel egyrészt a víztömeg nyilván komoly károkat okozott, másrészt a tudatos és folyamatos, évek óta tartó megel?zéses

védekezésnek köszönhetően nem az utolsó pillanatokban kellett kapkodni és csodálkozni, mint például Ausztriában. Az összefogás, mint hasonló esetekben mindig, példásnak bizonyult, akárcsak a párhuzamosan zajló szilaj fecskementéssel kapcsolatban. Kevesen lógtak ki a sorból.

Talán ezért is volt feltűnő, hogy

az erőtlen frusztrált ember ezt az alkalmat is felhasználta egy név leüvöltésével tarkított jóízű orbánozásra, valamint a szakirányú műveltségűek (katasztrófavédelem, vízügyesek) ekézésére. Valószínűleg azt vizionálhatta, hogy a véderőművek, homokzsákok, gépek maguktól röppentek a helyszínekre egy párás hajnalon, miközben maga technikailag kifogástalanul belépett rúzsával, talpig ultraigényes outdoorban, horzsolásmentes lapátjára támaszkodva aggódó tekintettel pásztázott által a tájon.

A rohamosan duzzadó szektának a kórisme többi tételéhez hasonlóan alighanem ez a kiállítás is tetszett, de ezzel már tényleg nem lehet mit kezdeni.

Amit el lehet kezdeni, az Márki-Zay, Gyurcsány, Horn, valamint Grósz Károly visszasírása a palettára.

A könnyek törölgetése közben érdekes volt megfigyelni a miniszterelnök viselkedését. Stratégiai nyugalom, a helyzet uralása, megfűzött humorérzék.

Ja, persze könnyű neki, a rutin sokat segít, mert ha megnyer egy éppen esedékes választást, másnap hátúszásban közlekedő tehenek bukkannak fel a Dunán, beüt a bubópestis és kitör egy világháborúféle, annak összes folyamányával együtt, miközben minden körülmények között a tarkóján érezheti nagy családját, az Európai Unió gondoskodó szeretetét.

Utóbbi megnyilvánulási formáiból nézzünk most csupán egyet, témánkba vágva. Csak hogy érezzük együtt császárnéknak együttérzését. Momentán még nem tudni pontosan, hogy ez az újabb atrocitás szándékos vagy véletlen, de amennyiben elfogadjuk, hogy véletlenek nincsenek, és minden szinkronban működik, még a zászlócskák elhelyezése is ebbe a sorba illik. Történt ugyanis, hogy

Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság kirobbanthatatlan elnöke bejegyzést tett közzé az X-en, amelyben közölte a szépszámú érdeklődővel és egyben érintettel, hogy az Európai Unió tízmilliárd eurót bocsát rendelkezésre, hogy megsegítse az árvíz sújtotta Közép-Európát. Az írás alatt pedig ott szerepelt Lengyelország, Csehország, Szlovákia, Ausztria és Románia zászlaja. Na, melyik hiányzik? Bingó, a magyar.

A lehetséges okok a következők lehetnek. Egy. Ez tulajdonképpen elismerés, amely azért jár a magyaroknak, mert az elmúlt években a jó gazda gondosságával jártak el, következőképpen jelenleg nem rohamcsónakkal közlekednek az autópályáikon, a problémáikat megoldják maguk. Kettő. Ez már az igazi proshivircsaft, és szervesen illeszkedik a különféle büntetések sorába, amelyekből a legkirívóbb talán az a tétel, amely azért érte a magyarokat, mert nem kezelik megfelelően az illegális határátlépők ügyét.

Miközben már nekik is tele van a gumicsizmájuk a késes csávókkal, és a nyafogások szünetében éppen most verik szét az egész schengeni megállapodást. Az, hogy egy árva fillért nem kapunk azért, hogy nem eresztjük rájuk az „éresebészek” tömegét, sőt még büntetnek is érte, az állapotosnak és a haverjainak persze tetszik.

Mint ahogy nyilván az is, hogy a jelek szerint Magyarország vagy nem tartozik Közép-Európához, vagy itt nem is volt árvíz.

De mondom, még kiderülhet, hogy ez csak egy aprócska feledékenység, és ezúttal mi is megkapjuk azt, ami jár. Viszont biztosíthatom már biztosan kaptunk, jelesül az egészségügyi és állatjóléti portfóliót. Ursula von der Leyen, miután leszámolt mindenkivel, akivel csak le akart, szétosztotta a dossziékat, és nekünk, pontosabban Várhelyi Olivérnek ez jutott. Lehet röhögni. Csakhogy. Az állatjóléti cuccot lehet nagyon jól csinálni a malacszállítás anomáliáitól az állatkínzásokon át a csirkegyárakig. Mondom ezt úgy, hogy pontosan tisztában vagyok azzal, hogy komplett országokat képtelenség bressi csirkével élelmezni. De tennivaló akad bőven. Ha már a hivatásos sötétzöldek baromságokkal foglalkoznak sok pénzért. Az egészségügyi résszel meg térden rúgták magukat, amikor a kurucokra bízta. Márpedig Várhelyi elszánt fickónak tűnik, akire aligha hozza a frászt ült helyében a gyógyszerbiznisz vagy egy kósa világvágy.

Hegy Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
